

श्री देवसेनानी कार्तिकेयो विजयतेतराम्

श्री तपोनिधि निरंजनी अखाड़े के नित्य
नियम स्तोत्र पाठ

श्री शिव महिम्न स्तोत्र शिव आरती आदि

पूज्यपाद श्री १००८

स्वामी महेशानन्द गिरिजी महाराज महामण्डलेश्वर जी
एवं पूज्यपाद श्री १००८ यतीन्द्र

स्वामी कृष्णानन्द गिरि जी महाराज महामण्डलेश्वर जी
की आज्ञा से हरिद्वार में कुम्भ पर्व के उपलक्ष्य में
पठनार्थ एवम् वितरणार्थ सादर समर्पित

प्रकाशक :

श्री वाधूराम वाधवा

बी-३/१, अशोक विहार फेस-२, दिल्ली-११००५२

“शिव रात्रिः”

संवत् २०४२

सन् १९८६

संस्करण संख्या :-

“तीन हजार”

(३०००)

ॐ श्री गुरु कार्तिकेभ्यो नमः

॥ शिव—आरती ॥

हरिः ॐ

हरि ॐ जय गङ्गाधर हर शिव जय गिरजाधीश ।
ॐ शिव जय गौरीनाथ, त्वं मां पालय नित्यं ॥
त्वं मां पालय शम्भो, कृपया जगदीश ।

॥ ॐ हर हर हर महादेव ॥

ॐ कैलाशे गिरिशिखरे कल्पद्रुमविपने, शिव कल्प ।
गुञ्जति मधुकरपुञ्जे २ कुञ्जवने गहने ॥
कोकिल कूजति खेलति हंसावलि ललिता, शिव हंसा ।
रचयति कलाकलापं २ नृत्यति मुदसहिता ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥१॥

तस्मिँल्ललितसुदेशे शालामणिरचिता, शिवशाला ।
तन्मध्ये हरि निकटे २ गौरी मुदसहिता ॥
क्रीडां रचयति भूषां रञ्जितनिजमीशं, शिव रञ्जित ।
इन्द्रादिकसुरसेवित २ प्रणमति ते शीर्षम् ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥२॥

विबुधवधूबंहु नृत्यति हृदये मुदसहिता, शिव हृदये ।
किन्तर गायन कुस्ते २ सप्त स्वर सहिता ॥
धिनकत थै थै धिनकत मृदङ्ग वादयते, शिव मृदङ्ग ।
क्वण क्वण ललिता वेणमंधरं नादयते ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥३॥

रुण रुण चरणै रचयति नूपुरमुज्ज्वलितं शिव नूपुर ।
 चक्रावर्ते भ्रमयते ० कुरुते तांघिकतां ॥
 तां तां लुप चुप तालं नादयते, शिव तालं०
 ग्रंगुष्ठांगुलिनादं २ लास्यकतां कुरुते ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥४॥

कर्पूरश्रुतिगौरं पञ्चाननसहितं शिव पञ्चा ।
 त्रिनयनशशिधर मौलि ० विषधर कंठ युतं ॥
 सुन्दरजटा ५ लापं पावक युत भालं, शिव पावक शशि ।
 डमरुत्रिशूल पिनाकं २ कर धृत नृकपालम् ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥५॥

ॐ शंखनिनादं कृत्वा भल्लरि नादयते, शिवभल्लरि ।
 नीराजयते ब्रह्मा नीराजयते विष्णु वेद कक्षां पठते ॥
 इति मृदुचरणसरोजं हृदि कमले धृत्वा, शिव हृदि०
 अवलोकयति महेशं शिवलोकयति सुरेश ईशं ह्यभिनत्वा ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥६॥

रुण्डे रचयति मालां पन्नगमुपवीतं, शिव पन्नग०
 वामविभागे गिरजा २ रुपं ह्यति ललितं ॥
 सुन्दर सकल शरिरे कृतभस्माभरणं, शिव कृत०
 इति वृषभध्वजरुपं हर शिव शंकर रुपं तापत्रय हरणम् ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥७॥

ध्यानं आरति समये हृदये इतिकृत्वा, शिव हृदये इति०
 रामं त्रिजटानाथं शंभो त्रिजटानाथं ईशं ह्यभिनत्वा ॥
 संगीतमेवं प्रतिदिन पठनं यः कुरुते शिव पठनं०
 शिवसायुज्यं गच्छति २ भक्त्या यः शृणुते ॥

ॐ हर हर हर महादेव ॥८॥

जय गङ्गाधर हर शिव जय गिरजाधीश,
 शिव जय गौरीनाथ, त्वं मां पालय नित्यं,
 त्वं मां पालय शम्भो कृपया जगदीश ॥

॥ ॐ हर हर हर महादेव ॥

-: पुष्पाञ्जलि :-

हरि ॐ: कर्पूर गौरं करणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्र हारम् ।
 सदा वसन्तं हृदयारविन्देभवं भवानी सहितं नमामि ॥
 मन्दार माला कलितालकाये कपाल मालाङ्कित कन्धराय ।
 विश्वेश्वराय च दिगम्बरराय नमः शिवाय च नमः शिवाय ॥१॥

वन्दे देवमुमापति सुरगुरुं वन्दे जगत्कारणं ।
 वन्दे पद्मग भूषणं मृगधरं वन्दे पशुनापतिम् ॥
 वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकुन्दप्रियं ।
 वन्दे भक्त जनप्रियं च वरदं वन्दे शिवं शङ्करम् ॥२॥

शान्तं पद्माभनस्थं शशि धर मुकुटं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रं ।
 शूलं वज्रं च खड्ग परगुमभयदं दक्षिणाङ्गवहन्तं ॥
 नागं पाशं च वण्ठां डमरु क सहितं सांकुशं वामभागे
 नानालङ्कारदिप्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं नमामि ॥३॥

यं ब्रह्मा कर्णेन्द्ररुद्र मस्त स्तुवन्ति दिव्ये स्तवेः ।
 वेदै सांग पद क्रमोपनिषदैः गायन्ति यं सामगाः ॥
 ध्यानावस्थित तदगते न मनसा पश्यन्ति यं योगिनो ।
 यस्यान्तं न विदुः सुरासुर गणा देवाव तस्मै नमः ॥४॥

कण्ठे यस्य लसत्कराल गरलं गंगाजलं मस्तके ॥
 वामांगे गिरिराज राज तनया, जय भवानी सती ॥
 नन्दो स्कन्द गणाधिराज सहितम श्री विश्वनाथ प्रभो ।
 काशी मन्दिर संस्थितऽङ्गिलं गुरो देवाय तस्मै नमः ॥५॥

पीठां यस्यां जलधरे जलधर कलशं लिङ्गमाकाशरूपं ।
 नक्षत्र पुष्प माला ग्रह गण कुसुमे, नेत्र चन्द्रकि वह्नि ॥
 कुक्षौ सप्त समुद्रं भुजागिरिशिखरे सप्त पाताल पादो ।
 वेदं चित्त्वां दिवदसां दश दिशि वशनं श्री दिव्यङ्गि नमामि ॥६॥

एको शंख कपाल भूषण धरो पद्माक्ष माला धरो ।
 देवो द्वारवती श्मशान निलयो नागारि गो वाहिनो ॥
 दिव्याक्षो वलि दक्ष यज्ञ मथनो श्री शैलजा वल्लभो ।
 पापं में हरिताम सदा हरि हरो श्री वत्स गंगाधरः ॥७॥

ब्रह्मानन्दं परम सुष्टं केवलं ज्ञानमूर्ति ।
 द्वन्द्वातीतं गगन सदृशं तत्त्यमस्यादि लक्ष्म ॥
 एकं नित्यं विमल मचलं सर्वधी साक्षिभूतं ।
 भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्गुरुं तं नमामि ॥८॥

असितगिरिसमस्यात्कञ्जलं सिन्धुपात्रे ।
 सुरतरुवरशाखा लेखनीं पत्रमुर्वी ॥
 लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं ।
 तदपि तव गुणानामीशं पारं न याति ॥९॥

शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं ।
 विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवण शुभाङ्गम् ॥
 लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यं ।
 वन्दे विष्णुं भवभवयहरं सर्वलोकैक नाथम् ॥१०॥

अखण्ड मण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम् ।
 तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्री गुरवे नमः ॥११॥
 गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णु गुरुर्देवो महेश्वरः ।
 गुरुः साक्षात् परं ब्रह्मा तस्मै श्री गुरवे नमः ॥१२॥
 ध्यान मूलं गुरोर्मुक्तिः पूजामूलं गुरोः पदम् ।
 मन्त्रमूलं गुरोर्वक्त्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥१३॥
 आकाशात्पलिलं ज्ञेयं यथा गच्छति सागरम् ।
 सर्वदेव नमस्कारः केशवं प्रति गच्छति ॥१४॥
 केशवं क्लेशनाशाय दुःखनाशाय माधवम् ।
 श्रीहरीं पापनाशाय गोविंदं मोक्षदायकम् ॥१५॥
 मन्त्रः सत्यं पूजनं च सत्यं देवनिरंजनम् ।
 गुरुवाक्यं सदा सत्कं सत्यमेयं परं पदम् ॥१६॥

अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम ।

तस्मात्कारुण्य भावेन रक्ष रक्ष महेश्वरः ॥१७॥

प्रातः काले शिवं दृष्ट्वा निशापापं विनश्यति ।

आजन्मकृतमध्या सायाह्ने सप्तजन्मनि ॥१८॥

मेरुकाञ्चन दानानां गवां कोटिशतैरपि ।

पञ्चकोटि तुरंगानां तप्ततप्फगा शिवदर्शनात् ॥१९॥

हरि ॐ : चन्द्रोभ्दासितशेखरे स्मरहरे गङ्गाधरे क्षण्डरे ।

सर्पेर्भूषितकरणठकणविवरे नेत्रोत्थवैश्वानरे ॥

दन्तित्वक्कृत सुन्दराम्बरधरे त्रैलोक्यसारे हरे ।

मोक्षार्थं कुरु चित्तवृत्तिमचला मन्येस्तु किं कर्मभिः ॥२०॥

किं वाग्नेन धनेन वाजिकरिभिः प्राप्तेन राज्येन किं ।

किं वा पुत्र कलत्र मित्र पशुभिर्देहेन गेहेन किम् ॥

शात्वे तत् क्षणं भङ्गुरं सपदि रे त्याज्यं मनो दुरत्तः ।

स्वात्मार्थं गुरुवाक्यतो भज भज श्री पावतीवल्लभम् ॥२१॥

आयुर्नश्यति पश्यतां प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं ।

प्रत्यायान्ति गन्ताः पुनर्न दिवसाः कालो जगद्भक्षकः ॥

लक्ष्मीस्तोरंगभङ्गचपला विद्युन्चलं जीवितं ।

तस्मान्मां शरणागतं शरणद् त्वं रक्ष रक्षाधुना ॥२२॥

कर चरण कृतवां व्कायजं कर्मजंवा ।

श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम् ॥

विहितमविहितं वा सर्वमेतत् क्षमस्व ।

जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शम्भो ॥२३॥

॥ हरि ॐ ॥

* अथ शिववन्दना *

शिव हर शंकर गौरीशं वन्दे गंगाधरमीशम् ।

रुद्रं पशुपत्तिमीशानं कलये काशोपुरनाथम् ॥१॥

भज भाल लोचन परमानन्दः श्री नीलकण्ठा तव शरणम् ।
 असुरनिकन्दन भवदुः खभञ्जद सेवक जनप्रतिपाला ॥
 आवागमन मित्राओ शंकर भज शिव वारम्बारा ॥२॥
 (उपरोक्त श्लोक ३ बार बोले)

ॐ शिवहर शम्भु सदाशिव साम्ब ।
 हरिहर सदा सदाशिव साम्ब ।
 ॐ जय शिव शम्भु सदाशिव साम्ब ।
 हरिहर सदा सदाशिव साम्ब । ३॥
 (उपरोक्त श्लोक भी ३ बार बोले)

त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव वन्द्यश्च सखा त्वमेव ।
 त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देव देव ॥४॥
 दीर्घदण्डं नमस्कारं निरलज्जा गुरु सन्निधौ ।
 अर्थात्प्राण स्वरूपाय तस्मै श्री गुरुवे नमः ॥
 ॥ हरि ॐ ॥

* अथ शिव मानस पूजा *

रत्नैः कल्पितमासनं हिमजलैः स्नानं च दिव्याम्बरं,
 नानारत्न विभूषितं मृगमदामोदाङ्गिक चन्दनम् ॥
 जात्ती चम्पक विल्व पत्र रचितं पुष्पं च धूपं तथा,
 दीपं देव दयानिधे पशुपते हृत्कल्पितं गृह्यताम् ॥१॥
 सौवर्णे नवरत्न खण्ड रचिते पात्रे घृतं पायसं,
 भक्ष्य पञ्चविध पयोदधियुत रभाफलं पानकम् ।
 शाकानामयुतं जलं रुचिकरं कर्पूर खण्डोज्ज्वलं,
 ताम्बूलं मनसा मय विरचितं भक्त्या प्रभो स्वकुरु ॥२॥

छत्रं चामरयोर्युगं व्यजनकं चादर्शकं निर्मले,
 वीणाभेरि मृदङ्गं काहलकला गीतं च नृत्यं तथा ।
 साष्टांगं प्रणतिः स्तूतिर्वहुविधा ह्येतत्समस्तं मया,
 सङ्कल्पेनष्टा समर्पिषं तव विभो पूजां गृहाण प्रभो ॥३॥
 आत्मा त्वं गिरिजा मतिः सहचरा प्राणाः शरीरं गृहं,
 पूजा ते विषयोपभोगरचना निद्रा समाधिस्थितिः ।
 सञ्चारः पदयोः प्रदक्षिणविधिः स्तोत्राणि सर्वाङ्गिरो,
 यद्यत्कर्म करोमि तत्तदखिलं शम्भो तवाराधनम् ॥४॥
 यश्चैवं हरिपूजनं प्रतिदिनं यो वा त्रिसंध्यं पठेत्,
 यो वा श्लोकचतुष्टयं च प्रतिदिनं पूजां हरेर्मानसीम् ।
 सोऽयं सौख्यमंवाप्नुयाच्छ्रुतिधरं साक्षाद्वरेदजनं
 व्यामास्तेन महावसानं समये कैलासलोकं गतः ॥५॥

करचरणकृतं वा कायजं कर्मजं वा,
 श्रवणनयनजं वा मानसं वाऽपराधम ।
 विहितम् विहितं वा सर्वमेतत्क्षमस्व,
 जय जय करुणान्धे ! श्रीमहादेव ! शम्भो !

बोलो श्री गुरु महाराज की जय !

- „ „ निरंजन देव की जय !
- „ „ कार्तिकेय स्वामी महाराज की जय !
- „ „ कुमार स्वामी महाराज की जय !
- „ „ स्कन्दः स्वामी महाराज की जय !
- „ „ षडानन स्वामी महाराज की जय !
- „ „ सेनापती देव की जय !
- „ „ सुब्रह्मण्य स्वामी महाराज की जय !
- „ „ कृष्ण कन्हैया लाल की जय !
- „ „ सनातन धर्म की जय ।

जङ्गे हर ! नर्मदे हर ! जटा शङ्करे हर ! ॐ नमः पार्वती पतते हर !

हरि ॐ: महादेव शम्भो सभी बात पूरे, लपेटे जटाजट खावे धतूरे ।
 चढ़े शीश गङ्गा भुजङ्गा विराजे, रहे देव नङ्गा सभी काम साजे,
 कैलाश राणाय शिव चन्द्रमौली फनिद्रं माथे मुकुटो जलहरी,
 कारुण्य शम्भो भव बुःख हारे, तुम्ह विनु शंभो मुम्ह कोन तरी ॥
 वैराग्य योगी विशुल पाणी, सदा समाधीनिज बोध वाणी,
 उमानिवासाय त्रिपुरान्तकारी, तुम्ह विनु शंभो मुम्ह कोन तारी ॥

॥ अथ श्री शिवपञ्चाक्षर स्तोत्रम् ॥

नाजेन्द्रहाराय त्रिलोचनाय, भस्माङ्गरागाय महेश्वराय ।
 नित्याय शुद्धाय दिम्बराय, तस्मै 'न' काराय नमः शिवाय ॥१॥
 मन्दाकिनी सलिल चन्दन, चर्चिताय नन्दीश्वर प्रमथनाय महेश्वराय
 मन्दारपुष्प बहुपुष्पसुपूजिताय, तस्मै 'म' काराय नमः शिवाय ॥२॥
 शिवाय गौरी वदनाव्जवृन्द, सूर्याय दक्षाध्वरनाशकाय ।
 श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजय, तस्मै 'शि' काराय नमः शिवाय ॥३॥
 वसिष्ठ कुम्भोद्भवगौतमार्य, मुनीन्द्रदेवाचितशेखराय ।
 चन्द्रकिवैश्वानर लोचनाय, तस्मै 'व' काराय नमः शिवाय ॥४॥
 यक्षस्वरूपाय जटाधराय, पिनाकहस्ताय, सनातनाय ।
 दिव्याय देवाय दिग्भ्वराय, तस्मै 'य' काराय नमः शिवाय ॥५॥
 पञ्चाक्षरमिदं पुण्यं यः पठेच्छिवसन्निधौ ।
 शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥६॥
 ॥ ॐ नमः पार्वती पते हर ॥

॥ अथ श्री गुरु कार्तिकेयाष्टकम् ॥

ॐ शलीलाऽऽधारे, जलजस पात्रे पद्माङ्गे ।
 ॐ खड्गां चक्रे, वज्र त्रिशूले धनुसङ्गे ॥
 ॐ कासाय वस्त्रे, कटिपट धारे अविरङ्गे ।
 ॐ स्वामी कार्तिक श्री गुरु मूर्ति प्रणतोस्मी ॥१॥

ॐ आदि ज्ञातं आदि स्वरूपे अविकार्ये ।
 ॐ भस्मी अङ्गे भाल त्रिपुण्डे शशीवीजमा ॥
 ॐ आदि क्षान्ते द्वादश कार्ये षट्पत्रे ।
 ॐ स्वामी कार्तिक श्री गुरुमूर्ती प्रणतोस्मी ॥२॥
 ॐ श्री चन्द्राकारे बालस्वरूपे बहुरङ्गे ।
 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ स्वरूपे गुरुरूपे ॥
 ॐ ब्रह्मानन्दं बाल मुकुन्दं भगवन्तम ।
 ॐ स्वामी कार्तिक श्री गुरुमूर्ति प्रणतोस्मी ॥३॥
 ॐ वेदाकारे यज्ञस्वरूपे रविरूपे ।
 ॐ शान्ताकारे सुरगण रक्षे अविनाशं ॥
 ॐ वन्दे देवं द्वादश हस्ते वरदाता ।
 ॐ स्वामी कार्तिक श्री गुरुमूर्ति प्रणतोस्मी ॥४॥
 ॐ गं गं गं गं गर्वसनासं षट्पत्रे ।
 ॐ मायुर वाहन छत्र विशाले सुविशाले ॥
 ॐ सेनानाथं ताडकनाशं सुर कार्ये ।
 ॐ वज्रं धारे मुक्तिस्वरूपे मुनिसङ्गे,
 ॐ स्वामी कार्तिक श्री गुरुमूर्ती प्रणतोस्मी ॥५॥
 ॐ सत्यम ध्यानं सत्यस्वरूपे शरणाह्व ।
 ॐ वं वं वं वं वर्ण विशाले सुविशाले ॥
 ॐ सेनानाथं ताडक नाशं सुर कार्ये ॥
 ॐ स्वामी कार्तिक श्री गुरुमूर्ती प्रणतोस्मी ॥६॥

॥ हरि ॐ ॥

नमो स्कन्दः देवाय सेनानाथं नमोऽस्तुते ।
 इदं स्तोत्रं पठेन्नित्यम् सिद्ध वाक्यम् सदास्मृति ॥७॥

—०—

॥ अथ श्री कार्तिकेय स्तोत्रम् ॥

लोकीश्वरो महासेनः कार्तिकेयोऽग्निनन्दनः ।
 स्कन्दः कुमारः सेनानीः स्वामी शङ्कर सम्भवः ॥१॥
 गाङ्गेयस्ताम्रचूडश्च ब्रह्मचारी शिखिरध्वजः ।
 तारकारिरुमापुत्रः क्रोञ्चारिश्च षडाननः ॥२॥
 शब्दब्रह्म समुद्रश्च सिद्धः सारस्वतो गुहः ।
 सनत्कुमारो भगवान् भोगमोक्षफलप्रदः ॥३॥
 शरजन्मा गणाधीशः पूर्वजो मुक्तिमार्गकृत् ।
 सर्वागम प्रणेता च वाञ्छितार्द प्रदर्शनः ॥४॥
 अष्टविंशतिनामानि मदीयानीति यः पठेत् ।
 प्रत्यूष श्रद्धया युक्तो मूको वाचस्पतिर्भवेत् ॥५॥
 महामन्त्रमयानीति मम नामानुकीर्तनम् ।
 महाप्रज्ञामवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥६॥

—: हरि ओम् :—

॥ अथ पुष्पाञ्जली ॥

आकाशे तारकालिङ्गम् पाताले हाटकेश्वरम् ।
 मृत्युलोके महाकालम् सर्वलिङ्गम् नमोऽस्तुते ॥
 ऊँकार विन्दु संयुक्ते नित्यं ध्यायन्ति योगिनः ।
 कामदं मोक्षदं चैव ओंकाराय नमोममः ॥
 हरि ऊँ तत्पुरुषाय विद्महे ! महादेवाय धीमहि !
 तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् !

जय जय करुणाब्धे श्री महादेव शम्भो ।
 हरि ऊँ यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्म्माणि प्रथमान्यासन्
 ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्तिः देवाः ।

राजाधिराजाय प्रसहचसाहिने नमो वयं वैश्रवणाय कृर्महे ।
 स मे कामान्, काम कामाय मह्यम् कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु ॥
 कुबेराय वैश्रवणाय महाराजाय नमो नमः ॥
 विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुरुत विश्वतस्पात् ।
 सम्बाहुभ्यां धमति संपतत्रैद्यवाभूमि जनयन् देव एकः ॥
 नानासुगन्ध पुष्पाणि यथा कालोद्भवानिच ।
 पुष्पाञ्जलि मया दत्तं गृहाणं परमेश्वर ॥
 यदक्षरपदं भ्रष्टं मात्राहीञ्च यद्भवेत् ।

तत्सर्वं क्षम्यतां देव प्रसीद परमेश्वर ।

शिव तत्त्वं न जानामि कीदृशोऽसि महेश्वरः ।
 यादृशोऽसि महादेव तादृशाय नमोनमः ॥

आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् ।
 पूजा चंवं न जानामि परिपूर्णं तथास्तु मे ॥

हरि ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णत्पूर्णमुदच्यते ।
 पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

“हरि ॐ नमः पार्वती पते हर

* देव्यपराधक्षमापनस्तोत्रम् *

न मन्त्रं नो यन्त्रं तदपि च न जाने स्तुतिमहो ।
 न चाह्वानं ध्यानं तदपि च न जाने स्तुतिकथा ॥
 न जाने मुद्रास्ते तदपि च न जाने विलपनं ।
 परं जाने मातस्त्वदनुसरणं क्लेशहरणम् ॥१॥
 विधेरज्ञानेन द्रविणविरहेणा लसतया ।
 विधेयाशक्यत्वात् तव चरणयोर्या च्युतिरभूत् ॥
 तदेतत्क्षन्तं यं जननि सकलोद्धारिणि शिवे ।
 कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥२॥
 पृथिव्यां पुत्रास्ते जननि बहवः सन्ति सरला ।
 परं तेषां मध्ये विरलतरलोऽहं तव सुतः ॥
 मदीयोऽयं त्यागः समुचितं मिदं नो तव शिवे ।
 कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥३॥
 जगन्मातमतिस्तव चरण सेवा न रचिता ।
 न वा दत्तं देवि द्रविणमपि भूयस्तव मया ॥
 तथापि त्वं स्नेहं मयि निरुमं यत्प्रकुरुषे ।
 कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥४॥
 परित्यक्ता देवा विविध विधि सेवा कुलतया ।
 मया पञ्चाशीतेरधिकमपनीते तु वयसि ॥
 इदानीं चेन्मातस्तव यदि कृपा नापि भविता ।
 निरालम्बो लम्बोदर जननि कं यामि शरणम् ॥५॥

स्वपाको जल्पाको भवति मधुपाकोपम गिरा ।
 निरातङ्को रङ्को विहरति चिरं कोटि कनकैः ॥
 तवापर्णे कर्णे विशति मनुवर्णे फलमिदं ।
 जनः को जानीते जननी जपनीयं जपविधौ ॥६॥

चिताभस्मालेपो गरल मशनं दिक्पटधरौ ।
 जटाधारी कण्ठे भुजगपतिहारा पशुपतिः ॥
 कपाली भूतेशो भजति जगदोशंक पदवी ।
 भवानि त्वत्पाणि ग्रहण परिपाटी फलमिदम् ७॥

न मोक्षस्याकाङ्क्षा भवविभव वाञ्छापि च न मे ।
 न विज्ञानापेक्षा शशिमुखि सुखेच्छापि न पुनः ॥
 अतस्त्वां संयाचे जननि जननं यातु ममवै ।
 मृडानी रुद्राणा शिव शिव भवानीति जपतः ॥८॥

नाराधितासि विधिना विविधोपचारैः ।
 किं रूक्षचिन्तन परैर्न कृतं वचोभिः ॥
 श्यामे त्वमेव यदि किञ्चन मप्यनाथे ।
 धत्से कृपा मुचितमम्ब परं तवंव ॥९॥

आगतसु मग्न, स्मरणं त्वदीयं ।
 करोमि दुर्गे करुणार्णवेशि ॥
 नैतच्छब्दं मम भाव येथाः ।
 क्षुधातृषार्ता जननीं स्मरन्ति ॥१०॥

जगदम्ब विचित्रमत्र किं परिपूर्णा करुणास्ति चेन्मयि ।
 अपराधपरंपरावृतं नहि माता समुपेक्षते सुतम् ॥११॥
 मत्समः पातको नास्ति पापघ्नी त्वत्समा न हि ।
 एवं ज्ञात्वा महादेवि यथा योग्यं तथा कुरु ॥१२॥

❖ श्री शिवमहिम्नः स्तोत्रम् ❖

गजाननं भूतगणादिसेवितं कपित्थजम्बु फलचारु भक्षणं ।
उमासुतं शोकविनाशकारकं नमामि विघ्नेश्वर पादपङ्कजम् ॥

महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी
स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः ।
अथावाच्यः सर्वः स्वमति परिणामावधिगुणन्
ममाप्येष स्तोत्रे हर ! निरपवादः परिकरः ॥१॥

अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोः
रतद्व्यावृत्त्यायं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
स कस्य स्तोतव्यः कनिविधगुणः कस्य विषयः
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥२॥

मधुस्फीता वाचः परमममृतं निर्मितवत
स्तव ब्रह्मन् ! किं वागपि सुरगुरोर्विस्मयपदम् ।
मम त्वेतां वाणीं गुणकथन पुण्येन भवतः
पुनामीत्यर्थेऽस्मिन्पुरमथन ! बुद्धिर्व्यवमिता ॥३॥

तवैश्वर्यं यत्तज्जगदुदय रक्षाप्रत्नयकृत्
त्रयीवस्तु व्यस्तं तिसृषु गुणभिन्नासु तनुषु ।
अभव्यानामस्मिन् वन्द ! रमणीयामरमणीं
विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत इहैके जडधियः ॥४॥

किमीहः किंकायः स खलु किमुपायस्त्रिभुवनं
किमाधारो धाता सृजति किमुपादान इति च ।
अतर्क्यैश्वर्ये त्वय्यनवसद्गुःस्यो हृतधियः
कुतर्कोऽयं कांश्चिन् मुखरयति मोहाय जगतः ॥५॥

अजन्मानो लोकाः किमवयववन्तोऽपि जगता
मधिगठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति ।

अनीशो वा कुर्याद् भुवनजनने कः परिकरो
यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर ! संशेरत इमे ॥६॥

त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वंष्णवमिति
प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ।
रूचीनां वैचित्र्याद् ऋजुकुटिलनानाथजुषां
नृणामेको गम्य स्त्वमसि पयसामर्णव इव ॥७॥

महोक्षः खट्वाङ्गं परशुरजिनं भस्म फणितः
कपालं चेतोय तव वरद ! तन्त्रोपकरणम् ।
सुरास्तां तामृद्धिं विदधति भवद् भ्रूप्रणिहितां
नहि स्वात्मारामं विषय मृगतृष्णा भ्रमयति ॥८॥

ध्रुवं कश्चित्सर्वं सकलमपर स्त्वध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
समस्तेऽप्येतस्मिन् पुरमथन ! तैर्विस्मित इव
स्तुवञ्ज जिह्वेमि त्वां न खलु ननु वृष्टा मुखरता ॥९॥

तवैश्वर्यं यत्नाद्यदुपरि विरिञ्चिर्हरिरधः
परिच्छेन्तुं यातावनल मनल स्कन्धवपुषः ।
ततो भक्तिश्रद्धाभरगुरूगृणाद्भ्यां गिरिश यत्
स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किमनुवृत्तिर्न फलति ॥१०॥

अयत्नादापाद्य त्रिभुवन मवेरव्यतिकरं
दशास्यो यद् बाहून भृत रणकण्ड परवशान् ।
शिरः पद्मश्रेणी रचित चरणाम्भोरुहवले
स्थिरायास्त्वद्भवते स्त्रिपुरहर ! विस्कूर्जितमिदम् ॥११॥

अमुष्य त्वत्सेवा समधिगतसारं भुजवनं
बलात् कैलासेऽपि त्वदधिवसतौ विक्रमयतः ।
अलभ्या पातालेऽप्यलस चलिताङ्गुष्ठशिरसि
प्रतिष्ठा त्वय्यासीद् ध्रुवमुपचितो मुह्यति खलः ॥१२॥

यदृद्धि सुत्राम्णो वरद ! परमौच्चैरपि सती
मधश्चक्रे वाणः परिजन विधेय स्त्रिभुवनः ।
न तच्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वच्चरणयो
न कस्या उन्नत्यै भवति शिरसस्त्वय्यवनतिः ॥१३॥

अकाण्ड ब्रह्माण्ड क्षयचकित देवासुरकृपा
विधेयस्यासीद्यस्त्रिनयन ! विष्णु संहतवतः ।
स कल्पाः कण्ठे तव न कुर्वते न श्रियमहो
विकारोऽपि ऽध्यो भुवनभयभङ्ग व्यसनिनः ॥१४॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सदेवामुरनरे
निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिखाः ।
स पश्यन्नीश ! त्वामितरसुर साधारणमभूत्
स्मरः स्मर्तव्यात्मा नहि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥१५॥

महोपादाधाताद् व्रजति सहसा संशयपदं
पदं विष्णोभ्रम्यद् भुजपरिघरूग्ण ग्रह गणम् ।
मुहुर्धादौस्थ्यं यात्यनिभृत जटाताडित तटा
जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥१६॥

वियद्व्यापी तारा गण गुणित फेनोद्ग मरुचिः
प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
जगद्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमि
त्यनेनैवोन्नयेन घृतमहिम दिव्यं तव वपुः ॥१७॥

रथः क्षोणी यन्ता शतघृतिरगेन्द्रो धनुरथो
रथाङ्गे चन्द्राको रथ चरणपाणिः शर इति ।
दिधक्षोस्ते कोऽयं त्रिपुरतृणमाडम्बर विधि
विधेयैः क्रोडन्त्यो न खलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥१८॥

हरिस्ते साहस्रं कमलवलिमाधाय पदयो
पदेकोने तस्मिन्निजमुदहरन् नेत्रकलम् ।
गतो भक्त्युद्वेकः परिणतिमसौ चक्रवपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर ! जागर्ति जगताम् ॥१९॥

क्रतौ सुप्ते जाग्रत्त्वमसि फलयोगे क्रतुमतां
 क्व कर्म प्रध्वस्तं फलति पुरुषाराधनमृते ।
 अतस्त्वां संप्रेक्ष्य क्रतुषु फलदानप्रतिभुवं
 श्रुती श्रद्धां वद्ध्वा दृढपरिकरः कर्मसुजनः ॥२०॥

क्रियादक्षो दक्षः क्रतुपतिरधीश स्तनुभृता
 मृषीणामात्त्वज्यं शरणद् ! सदस्याः सुरगणाः ।
 क्रतुभ्रंशस्त्वत्तः क्रतुफलविधान व्यसनिनो
 ध्रुवं कर्तुः श्रद्धाविधर मभिचाराय हि मरवाः ॥२१॥

प्रजा नाथं नाथ ! प्रसभमभिकं स्वां दुहितरं
 गतं रोहिद्भूतां रिरमयिषु मृष्यस्य वपुषा ।
 धनुष्पाणेयतिं दिनमपि सपत्रा कृतममुं
 असन्तं तेऽद्यापि त्यजति न मृगव्याधरभस ॥२२॥

स्वलावण्याशंसा धृतधनुषमह्वाय तृणवत्
 पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुस्मथथन ! पुष्पायुधमपि ।
 यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्धघटना
 दवैति त्वामद्धा वत वरद ! मुग्धा युवतयः ॥२३॥

श्मशानेष्वाक्रीडास्मरहर पिशाचाः सहचरा
 श्चिताभस्मालेपः सगपि नृकरोटी परिकरः ।
 अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैव मखिलं
 तथापि स्मर्तृणां वरद ! परमं मंगलमसि ॥२४॥

मनः प्रत्यक्चित्ते सविधमवधायान्त मरुतः
 प्रहृय्यद्रोमाणः प्रमद सलिलोप्सङ्गित दृशः ।
 यदालोक्याह्लादं हृद इव निमज्यामृतमये
 दधत्यन्तस्तत्त्वं किपपि यमिन स्तत्किलभवान् ॥२५॥

त्वमर्कस्त्वं सोम स्त्वमसि पवनस्त्वं हुतवह
 स्त्वमायस्त्वं व्योम त्वमु धरणिरात्मा त्वमिति च ।

परिद्धिन्तामेवं त्वयि वयोम परिणता विभ्रतु गिरं
न विद्यस्तत्त्वं वयमिह तु यत्त्वं न भवसि ॥२६॥

त्रयी तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरान्
अकाराद्यैर्वर्णैः स्लिभिरभि दधत्तीर्णं विकृति ।
तुरीयं ते धाम ध्वनिविरवसन्धानमणुभिः
समस्तं व्यस्तं त्वां शरणद ! गृणात्योमिति पदम् ॥२७॥

भवः सर्वो रुद्रः पशुपतिरथोग्रः सह मह्यं
स्तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकं मिदम् ।
अमुष्मिन्प्रत्येकं प्रविचरति देव ! श्रुतिरपि
प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहितं नमस्योज्झस्मि भवते ॥२८॥

नमो नेदिष्ठाय प्रियदत्त दविष्ठाय च नमो
नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर ! महिष्ठाय च नमः ।
नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन ! यविष्ठाय च नमो
नमः सर्वस्मै ते तदिदं मतिं सर्वाय च नमः ॥२९॥

बहुलरजसे विश्वोत्पत्तौ भवाय नमः
प्रबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ।
जनसुखकृते सत्त्वोद्विक्तौ मृडाय नमो नमः
प्रमहसि पदे निस्त्रैगुण्ये शिवाय नमो नमः ॥३०॥

कृशपरिणतं चेतः क्लेशशयं क्व चेदं
क्व च तव गुणसीमोल्लङ्घिनि शश्वद्द्विः ।
इतिचकितमसन्दीकृत्य मां भक्तिराधाद्
वरद् ! चरणयोस्ते वाक्यपुष्पोहारम् ॥३१॥

असितगिरिं समं स्यात् कज्जलं सिन्धुपाते
सुरतरुवरशाखा लेखनी पत्रं मुर्वी ।
लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं
तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥३२॥

असुरसुरमुनीन्द्रै रचितस्येन्दुमौले-
 ग्रथित गुण महिम्नो निर्गुणस्येश्वरस्यं ।
 सकल गण वरिष्ठः पुष्पदन्ताभिधानो
 रुचिरमलघुवृत्तैः स्तोत्रमेतच्चकार ॥३३॥

अह रह रनवद्यं धूर्जटेः स्तोत्र मेतत्
 पठति परम भक्त्या शुद्धचित्तः पुमान् यः ।
 स भवति शिवलोके रुद्रतुल्य स्तथात्र
 प्रचुरतर धनायुः भक्तिमान् कीर्तिमांश्च ॥३४॥

दीक्षा दानं तपस्तीर्थं ज्ञानं यागदिकाः क्रियाः
 महिम्नस्तवपाठस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥३५॥

आसमाप्तमिदं स्तोत्रं सर्वमीश्वरवर्णनम् ।
 अनौपम्यं मनोहारी पुण्यं गन्धर्वभाषतम् ॥३६॥

महेशान्नापरो देवो महिम्नो ना परा स्तुतिः ।
 अधोरान्नपरो मन्त्रो नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥३७॥

कुसुम दशन नामा सर्वं गन्धर्व राजः
 शशिधर वरमौले देवदेवस्य दासः ।
 स खलु निजमहिम्नो भ्रष्ट एवास्य रोषात्
 स्तवनमिदं मकार्षाद् दिव्यं दिव्यं महिम्नः ॥३८॥

सुखर मुनिपूज्यं स्वर्गं मोक्षं हेतुं
 पठति यदि मनुष्यः प्राज्जलिर्नान्यचेताः ।
 व्रजति यदि समीपं किन्नरैः स्तूयमानः
 स्तवनं मिदं ममोद्यं पुष्पदन्त प्रणीतम् । ३९॥

श्री पुष्पदन्त मुखपङ्कज निर्गतेन
 स्तोत्रेण किलिष हरेण हर प्रियेण ।
 कण्ठस्थितेन पठितेन समाहितेन
 सुप्रीणितो भवति भूतपात महेशः ॥४०॥

इत्येषा वाङ् मयी पूजा श्रीमच्छङ्करपादयोः ।
 आर्पिता तेन देवेशः प्रीयतां मे सदाशिवः ॥४१॥
 यदक्षरं पदं अष्टं मात्राहीनं च यद्भवेत् ।
 तत्सर्वं क्षम्यतां देव ! प्रसीदपरमेश्वर ॥४२॥

-: श्री रुद्राष्टकम् :-

नमामीशमीशान निर्वाण रूपं
 विभुं व्यापकं ब्रह्मवेद स्वरूपं ।
 निजं निगुणं निर्विकल्पं निरीहं
 चिदाकाशमाकाशवासं भजेऽहं ॥
 निराकार मोकार मूलं तुरीयं
 गिराज्ञान गोतीतभीशं गिरीशं ।
 करालं महाकाल कालं कृपालं
 गुणागार संसार पारं नतोऽहं ॥
 तुषाराद्रि संकाश गौरं गभीरं
 मनोभूत कोटिप्रभा श्री शरीरं ।
 स्फुरन्मीलि कल्लालिनी चारुगङ्गा
 लसद्भालवालेन्दु कण्ठे भुजंगा ॥
 चलत्कुडलं भ्रू सुनेत्रं विशालं
 प्रसन्नाननं नीलकण्ठं दयालं ।
 मृगाधीश चर्मस्वरं मुण्डमालं
 प्रियं शंकरं सर्वनाथं भजामि ॥
 प्रचंडं प्रकृष्टं प्रगल्भं परेशं
 अखण्डं अजं भानुकोटि प्रकाशं ।
 त्रयः शूल निर्मूलनं शूलपाणि
 भजेऽहं भवानी पति भावगम्यं ॥

कलातीत कल्याण कल्पपान्तकारी

सदा सज्जनानन्द दाता पुरारी ।

चिदानन्द संदोह मोहापहारी

प्रसीद प्रसीद प्रभो मन्मथारी ॥

न यावद् उमानाथ पादारविन्दं

भजंतीह लोके परे वा नराणां ।

न तावत्सुखं शान्ति सन्तापनाशं

प्रसीद प्रभो सर्व भूताधिवासं ॥

न जानामि योगं जपं नैव पूजां

नतोऽहं सदा सर्वदा शंभु तुभ्यं ।

जरा जन्म दुःखौघ तातप्यमानं

प्रभो पाहि आपन्नमामीश शम्भो ॥

रूद्राष्टकमिदं प्रोक्तं विप्रेण हरतोषये ।

ये पठन्ति नरा भक्त्या तेषां शम्भुः प्रसीदति ॥

श्री शिवताडव स्तोत्रम्

जटाटवीगलज्जल प्रवाह पावितस्थले ।

गलेऽवलम्ब्य लम्बितां भुजङ्ग तुङ्ग मालिकाम् ।

डमड् डमड् डमड् डमन्निनाद वड्डभर्वयं

चकार चण्ड ताण्डवं नतोतु नः शिवः शिवम् ॥१॥

जटाकटारु संभ्रम भ्रमन्निलिपनिर्भरी

विलोल वीचिवल्लरी विराजमान मूर्धनि ।

धगद्धगद्धगज्वल ल्लाटपट्ट पावके

किशोर चन्शेखरे रतिः प्रतिक्षणं मम ॥२॥

धरा धरेन्द्र नन्दिनी विलासवन्धुबन्धुर

स्फुरद् दिगन्त सन्तति प्रमोद मान मानसे ।

कृपा कटाक्ष धोरणी निरुद्ध दुर्धरापदि
क्वचि च्चिदम्बरे मनो विनोदमेतु वस्तुनि ॥३॥

जटा भुजङ्ग पिङ्गल स्फुरत्फणा मणिप्रभा
कदम्ब कुंकमद्रव प्रलिप्त दिग्बधू मुखे ।
मदांध सिन्धुरस्फुरत् त्वगुत्तरीय मेदुरे
मनो विनोद मद्भुतं विभर्तु भूतभर्त्तरि ॥४॥

सहस्र लोचन प्रभृत्यशेष लेख शेखर
प्रसून धूलि धोरणी विधूसरांघ्रि पीठभूः ।
मुजङ्ग राज मालया निवद्ध जाट जूटकः
धिये चिराय जायतां चकोर बन्धु शेखरः ॥५॥

ललाट चत्वर ज्वलद्धनज्जय स्फुलिङ्गभा
निपीत पञ्च सायकं नमन्तिलिप नायकम् ।
सुधा मयूख लेखया विराजमान शेखरम्
महाकपालि सम्पदे शिरो जटालमस्तु नः ॥६॥

कराल भाल पट्टिका धगद्धग द्धगज्वल
द्धनज्जया धरीकृत प्रचण्ड पञ्च सायके ।
धराधरेन्द्र नन्दिनी कुचाग्र चित्र पत्रक
प्रकल्पनैक शिल्पिनी त्रिनोचने मतिर्मम ॥७॥

नवीन मेघ मण्डली निरुद्ध दुर्धरस्फुरत्
कुहू निशीथिनी तमः प्रबन्ध बन्धुकन्धरः ।
निलिप निर्भरो धर स्तोनोतु कृत्तिसिन्धुरः
कला निधान बन्धुरः श्रियं जगद् धुरंधरः ॥८॥

प्रफुल्ल नील पङ्कज प्रपञ्च कालिमच्छटा
विडवि कण्ठ कन्धरा रुचिप्रबन्ध कन्धरम् ।
स्मरच्छिदं पुरच्छिदं भुवच्छिदं मखच्छिदं
गजच्छिदांधकच्छिदं तमन्तकच्छिदं भजे ॥९॥

अगर्वं सर्वं मङ्गला कला कदम्ब मञ्जरी
 रस प्रवाह माधुरी विजृम्भणा मधुव्रतम् ।
 स्मरान्तकं पुरान्तकं भवान्तकं मखान्तकं
 गजान्तकाधिकान्तकं तमन्तकान्तकं भजे ॥१०॥

जयत्वदभ्रमिभ्रम भ्रमद् भुजङ्गम स्फुर
 द्वगद्वगद् विनिर्गमत् कराल काल हव्यवाटू ।
 धिमिद्धिमिद्धिमिद्ध्वनन् मृदङ्ग तुङ्ग मङ्गल
 ध्वनिक्रम प्रवर्तितः प्रचण्ड ताण्डवः शिवः ॥११॥

दूषद् विचित्र तल्पयो भुजङ्ग मौक्तिक स्रजो
 गरिष्ठ रत्न लोष्ठयोः सुहृद् विपक्ष पक्षयोः ।
 तृणारविन्द चक्षुषो प्रजा मही महेन्द्रयोः
 समं प्रवृत्तयन् मनः कदा सदाशिवं भजे ॥१२॥

कदा निलिप निर्झरी निकुञ्ज कोटरे वसन्
 विमुक्त दुर्मतिः सदा शिरस्थमञ्जलिवहन् ।
 विमुक्त लोल लोचनो ललाम भाल लग्नकः
 शिवेति मन्त्र मुच्चरन् कदा सुखी भवाम्यहम् ॥१३॥

इदं हि नित्यमेव मुक्त मुत्तमोत्तमं स्तवं
 पठन् स्मरन् बुवन् नरो विशुद्धिमेति सन्ततम् ।
 हरे गुरौ सुभक्ति माशु याति नान्यथागति
 विमोहनं दिदृ देहिनाम् सुशंकरस्य चिन्तनम् ॥१४॥

पूजा वसान समये दशवक्त्रगीतं यः शम्भुपूजनमिदं पठति प्रदोषे ।
 तस्य स्थिरां रथगजेन्द्र तुरङ्गयुक्तां लक्ष्मीं सदैव सुमुरवीं प्रददातिशम्भुः

इति श्री रावण विरचितं शिव ताण्डव स्तोत्रं संपूर्णम्

Collection of Late Arjan Nath Handoo, Rainawari. Digitized by eGangotri

✽ चरपटपञ्जरिका स्तोत्रम् ✽

भज गोविन्दं भज गोविन्दं गोविन्दं भज मूढ मते ॥

दिनमपि रजनी सायं प्रातः शिशिरवसन्तो पुनरायातः ।

कालः क्रीडति गच्छत्यायुस्तदपि न मुञ्चत्याशावायुः ॥ भज गोविन्दं ॥

प्राप्ते सन्निहिते मरणे नहि नहि रक्षति डुकृञ् करणे । भज गोविन्दं ॥

अग्रे वह्निः पृष्ठे भानू रात्रौ त्रिबुकसमर्पितजानुः ।

करतल भिक्षा तरुतल वासस्तदपि न मुञ्चात्याशापाशः ॥ भज गोविन्दं ॥

यावद्वित्तोपार्जनसक्तस्तावन्निजपरिवारो रक्तः ।

पडश्चाद्धावति र्जजरदेहे वार्तां पृच्छन्ति कोऽपि न गेहे ॥ भज गोविन्दं ॥

जटिलो मुन्डी लुञ्चितकेशः काषायाम्बरबहुकृतवेषः ।

पश्यन्नपि च न पश्यति लोको ह्युदर निमित्त बहुकृतवेष ॥ भज गोविन्दं ॥

भगवद्गीता किञ्चिदधीता गङ्गाजल लव कणिका पीता ।

सकृदपि यस्य मुरारिसमर्चा तस्य यमः किं कुरुते चर्चम् ॥ भज गोविन्दं ॥

अगं गलितं पलितं मुण्डं दशनविहीनं जातं तुण्डम् ।

वृद्धो याति गृहीत्वा दण्डं तदपि न मुञ्चत्याशा पिण्डम् ॥ भज गोविन्दं ॥

बालस्तावत्क्रीडासक्तस्तरुणस्तावत्तरुणिरक्तः ।

बृद्धस्तावच्चिन्तामग्नः पारे ब्रह्मणि कोऽपि न लग्नः ॥ भज गोविन्दं ॥

पुनरपि जननं पुनरपि मरणं पुनरपि जननींजठरे शयनम् ।

इह संसारे खलु दुस्तारे कृपया पारे पाहि मुरारे ॥ भज गोविन्दं ॥

पुनरपि रजनो पुनरपि दिवसः पुनरपि पक्षः पुनरपि मासः ।

पुनरप्यनं पुनरपि वर्षं तदपि न मुञ्चत्याशामर्षम् ॥ भज गोविन्दं ॥

वयसि गते कः कामवित्रार ! शुष्के नीरे कः कासारः ।

नष्टे द्रव्ये कः परिवारो ज्ञाते तत्त्वे कः संसारः ॥ भज गोविन्दं ॥

नारीस्तनभरनाभिनिवेशं मिथ्यामायामोहावेशम् ।
 एतन्मांसव सादि विकारं मनसि विचारय वारम्वारम् । भज गोविन्दं ।
 कस्त्वं कोऽहं कुत आयातः कामे जननी को मे तातः
 इति परिभावय सर्वसारं विश्वं त्यक्त्वा स्वप्न विचारम् । भज गोविन्दं ।
 गेयं गीता नामसहस्रम् ध्येयं श्रीपतिरूपमजस्त्रम् ।
 नेयं सज्जनसङ्गे चित्तं देयं दीनजनाय च वित्तम् । भज गोविन्दं ।
 यावज्जवोवो निवसति देहे कुशलं तावत्पृच्छति गेहे ।
 गतवति वायी देहापाये भार्या विभ्यति तस्मिन्काये । भज गोविन्दं ।
 सुखतः क्रियेत रामाभोगः पश्चाद्धन्त शरीरे रोगः ।
 यद्यपि लोके मरणं शरणं तदपि न मुञ्चति पापाचरणम् । भज गोविन्दं ।
 रथ्याचर्पट विरचित कन्थः पुण्यापुण्य विवर्जितपन्थः ।
 नाहं न त्वं नाथं लोकस्तदपि किमर्थं क्रियते शोकः । भज गोविन्दं ।
 कुरुते गङ्गा सागरगमनं व्रत परिपालनमथवा दानम् ।
 ज्ञान विहीने सर्वमतेन मुक्ति न भजति जन्मशतेन । भज गोविन्दं ।

* श्री स्कन्द-स्तवनाष्टकम् *

कार्तिकेयं महासेनं नौमि देवं बलश्रियम् ।
 देवाः कृपालवैर्यस्य क्षेमाभ्युदयभागिनः ॥१॥
 युद्धे युद्धव्रताश्चैते शत्रुपीडनतत्परा ।
 राक्षसैर्बलिमिः सत्यं न जेया धर्मसिन्धवः ॥२॥
 विशाखं स्तौमि निष्पापं युद्धधर्मप्रवर्तकम् ।
 शक्तिमन्तं महाभागं दैन्यपापविनाशकम् ॥३॥

तस्यैवानुग्रहान्नित्यं देवा लोकसमादृताः ।
 शस्त्रास्त्रपाणयः सर्वे सर्वसाधनसंयुता ॥४॥
 स्कन्दं नमामि निर्दोषं युद्धनीतिविशा-दम् ।
 देवसेनैकनेतारं पापयुद्धनिवर्तकम् ॥५॥
 यस्यानुकम्पया देवा दैववादपराङ्मखाः ।
 सदा तिष्ठन्ति निर्भीकास्लाणधर्मपरायणाः ॥६॥
 विन्दन्तु षष्मुखं धीर नतयो देशवासिनाम् ।
 दैत्यदावानलं वीरं गीतावेवगोचरम् ॥६॥
 एतद्व्याकणैर्वृद्धिं प्राप्नुयुः सौख्यसम्पदः ।
 ग्लानिश्चापि क्षयं यायात् पूज्यभारतवासिनाम् ॥७॥

* श्री स्कन्द-लहरी *

॥ ॐ ॥

श्री गणेशाय नमः

सदा शान्तं शुद्धं प्रकट मकलंकं श्रुति नुतम्,
 षडानन आनन्दं सकल सुर संसेव्य चरणम् ।
 त्रिताप नाशाय भव भय हरं निष्कल भजम्,
 गुरु स्कन्धा स्वामीं सकल दुःख संताप हरणम् ।

सदासेव्यं भक्ते हृदे वसन्तं मयुर यम,
 सदानन्दं क्षान्तं कर धृत पिनाकं भ्रमहरम् ।
 त्रिपुण्ड धारयते दहिन भुज मध्ये असिधरं,
 गुरु स्कन्धास्वामी सकल दुःख संताप हरणम् ।

मणिमुक्ता युक्ता क्रिट मुकठं विश्व सुखदम्
 धना धक्षा सुरं असुरं वदन मन भयः ।
 करोटी खर वांगे हर सिचद धानं गृत हनणं
 गुरु स्कन्धा स्वामी सकल दुःख संताप हरणम् ।

सदोत्साहं ब्रज धरं चल मानन्द करणम्
 पुरा रांती-तान्ति रति-पति हरं दीप्त वदनम् ।
 जटा-जुट जुष्टं रस मुखसदा भक्त सुखदम्
 गुरु स्कन्धास्वामी सकल दुःख संताप हरणम् ।

वसन्तं दक्षिणे सुर मुनि सभायाहि नितरम्
 ब्रुवर्ण सद्धगी निखिलमनु जानंद जनक ।
 सदा सैनानाथं स्वामी सनकमुनि देवर्षि सहितम्
 गुरु स्कन्धास्वामी सकल दुःख संताप हरणम् ।

सदा क्षत्रंधारी दिगल सित पाटाम्बर धरो
 ललाटे कश्मीरो जगदीय दधानं च जठरे ।
 परोधीरोऽधीरो सुर कुल भवश्च सुरहरम्
 गुरु स्कन्धा स्वामी सकल दुःख संताप हरणम् ।

सुराणां भक्ताना बहु लमनुजानां बहु विधम्
 तपा कर्षोणा नां भरिफल दातरं मखिलम् ।
 हितार्थं देवानांधनुष वपुसा विश्व महनम्
 गुरु स्कन्धा स्वामी सकलदुःख संताप हर्षणम् ।

जगत्सुप्ति बोधमृदुल ललितां कृत भजराम्
 त्वया लीलामात्र तदपि सकलं रचित भूतम् ।
 अतर्क्ये निर्मायां तदपि फलदं सेवक जने
 गुरु स्कन्धा स्वामी सकलदुःख संताप हरणम् ।

सदात्वं आधारं तव ददर्श मनसाफलमयम्
 प्रचण्डं कालेशं कमलपदपूजा कृत सदा ।
 कृपाला गोतीतं गुण अकथदेवाकिमुकथम्
 गुरु स्कन्धा स्वमी सकलदुःख संताप हरणम् ।

विराट रूपं च ते सकल निगमां गोचर भूतः
 परात्मा सर्वज्ञो नर सुर गुणैः गीता सुयशः ।
 रण स्लाघिदान्तो धरणि भर हरता सुरनुतम्
 गुरु स्कन्धास्वामी सकल दुःख संताप हरणम् ।

नमस्ते नमस्ते महासे न देव नमस्ते नमस्ते नमः श्री कार्तिकेय
 नमस्ते नमस्ते सुरा नी क नेत्रे नमस्ते २ श्री गणेशानुजाय ।
 नमस्ते २ शिवानन्दनाय नमस्ते जग त्वास संहारणाय ।
 नमस्ते २ जगतारणाय नमस्ते सदा सेवको द्वारणाय ॥

हरि ॐ नमो स्कन्ध देवाय संना नाथं नमस्तुते ।
 हरि ॐ इदं स्तोत्रं पठे नित्य सिद्ध वाक्यं सदास्मृते ।

हरि ॐ तत्सत ।

-: पुस्तक प्राप्ति स्थान :-

श्री तपोनिधि निरंजनी अखाड़ा पञ्चायती
मायापुर, हरिद्वार

मुद्रक :

एनेक प्रिण्टिंग प्रेस, १९१५, सुन्दर मार्केट, सक्की मण्डी, दिल्ली ७